

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . . 45 Leu
Egy hóra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyílttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
a
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Ne játsszunk a tűzzel!

Már egy fél hónapja kísérem figyelemmel a helyi ujságok hasábjait, hogy az Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek a Székelyföld december 13-iki számában megjelent jajkiáltására figyel-e fel valaki.

Sajnos sem az illetékes tényezők, sem a polgárság egy szóval sem reflektáltak az elhangzott panaszokra s így felő, hogy városunk ezen közbiztonsági intézménye rövidesen feloszlik.

Mi, vásárhelyiek, akik egy, tervszerűen felépített tűzfészekben lakunk snyöggük a közterheket, egy pillanattal sem lehetünk nyugodtak, amíg ezen égető, sőt tüzes kérdést megértően meg nem oldják. Nem hiszem, akadna még valahol a világon olyan groteszk építkezés, a köz és tűzbiztonságnak olyan égbekiáltó fumigálása és csúfítátele, mint nálunk, ahol az ösök rövidlátó jóvoltából és patópálos nemtörődömségéből egy echt vásárhelyi építkezési módszer, egy stilusmonstrum fejlődött ki, melyhez képest a középkori ghet-tok építkezése valóságos világvárosi fényűzés lehetett. Az egymáshoz ragasztott, az egymástól jobbra-balra összetámasztott faházak labirintusai, az összeteremtézett, vénkisasszonyos szeszélyel kanyargó udvarnélküli udverterek olyan vásárhelyi speciálítások, melyekre méltán lehetünk büszkék, akárcsak a római a Colosseumra a Via appiara, a párisi az Eifel-toronyra, az angol a Westminsterre, a német a Kölni domra.

Ezen vásárhelyi diszépítkezésnek már egyszer megittuk a levét — a „Nagyégéskor”.

Nagypapaink még sem tanultak a saját kárukból, hanem kapanyellel igazgatták el az inzsellereket, akik szép szabályos utcákat akartak húzni a tüzes üszkök közé s meg akartak szüntetni azt az esztetikai paradoxont, amit mi különböző számokkal ellátott udvertereknek nevezünk. Regi vásárhelyi recepte szerint ismét egymás alá, egymás fölé, egymáshatamögé, de semmiesetre sem tűzbiztos távolságra építkeztek a jajaító apák, sógorok, komák s legfeljebb egy-egy szerencsetlen vó, kinek nagyon is forró volt az áldott családi tűzhely közös melegsége, huzódott el az anyós nyeleve elől az alszegbe vagy a felszegbe. Archeologus szemmel nézve büszkeséggel telik el a lelkünk az ösök csodálnivaló konzervativizmusán, amely ily szépen konzerválta a későbbi idők számára az őskori letelepülés azon formáját, amikor az ősvásárhelyiek mammutra flekkent adó őserbécsre s már ragadozó fenevadakra vitézkedtek. Szívünk azonban meg-megremeg arra a gondolatra, hogy egy teli éjszakán, mikor a Nemere belecsipeszkedik a zsindelytetőkbe, melyek alatt, a közbiztonságnak fittyet hányva, vigan sziporkázik a kürtöcső vege, a vöröskakasnak egyszer eszébe jut felrepülni valamelyik faházkomplexum tetejére.

Az Ö. T. E. már több, mint egy fél évszázada, minden fizetés nélkül, hiven, becsületesen teljesíti kötelességét. Az a kevés segély, melyet a város adott s amely nem volt nagyobb, mint egy városi tisztviselő fizetése, most egyszerre megszűnt, válságba hozva azt az egyesületet, melynek éberségétől függ a polgárság békés éjjeli nyugalma és vagyonbiztonsága. Az eddig folyósított segély is alig volt elegendő az anyagi kiadások, tömlők, felszerelések beszerzésére, szerelvények kijávitására. Mi lesz most, ha ez a kevés segély is elmarad? Már évek

óta alig tudják a mi derék tűzoltóink toldozni-foldozni a bánatukban megrepedt sugárcsőveket, hadirokkant tömlőket. A minden tűzoltók édes álma: a motoros fecskendő — a megfigyelő torony, ahonnan az ör zordonul túlköli le a megijedt civiseknek, hol van a tűz: a Kovácsszerben vagy a Degeciában — a bővízü ciszternák, melynek vizét nem lepi el a békanyál, mint városunk egyik díszterén: a deszkapiacra — a szélkakasos ártézikut, mely nem szenderül jobblétre, mint hős előde a város, másik piacán, a reménytelenség kódében, valahol a XXV. században vész el, pedig Kantafalvát a várostól elválasztó poetikus nevű Rubiconból sem lehet mindig vizet kibányászni.

Egy ilyen egyesület, vajudását nem lehet meg nem látni! Más városok, ahol a tűzrendészeti óvintézkedések észszerűbbek, százezreket áldoznak tűzoltóikra; sok helyen nagyköltséggel fixfizetéses tűzoltókat tartanak s csak mi ne tudnók a mi fizetésnélküli tűzoltóinkat segíyezni? Difficile est satiram non scribere vagyis jómagyarul: bolond, aki rosszra gondolt!

Tessék azt, a vajudó egyesületet elsősorban a hatóságoknak, másodsorban pedig a polgárságnak partfogásába venni s *annak létét intézményesen biztosítani!* Ilyen fontos egyesületet, lévén a mi bőrünkön szó, nem lehet maszkabálókka, meghívózuhatagokkal, flekken és borvizes bor mellett elintézni. Biztos bázis kell ide, Feleim, nem pedig társadalmi koldulás!

Nagy kár lenne, ha az a szépen fejlődő zenekar, amely életrevalóságának oly sok tanujelet adta, feloszlának csak azért, mert fizetés hiányában a karmester dirigensipalcáját pennával lenne kénytelen felcserélni. Ha mar nincsen katonazenekarunk, legalább derék tűzoltóink csindaratázzák el lelkünk ből a a szomorú Manak fekete gondjait. Azt a keveset, melyet a város eddig adott, adja ezután is; ha a jobb zsebből nem lehet, adja a balzsebből, de a lajbízsebből mindenesetre! Midőn városi intézményeinket, hol Szent-Györgyre telepítik át, hol mi magunk telepitjük le azokat két szék között a földre, nem lehet ölbetett kézzel nézni, hogy végleg fajúvá degradáljanak le bennünket s ha baj lesz, az oroszfalvi tűzoltók huzzanak ki a csavából.

Már megmondta valamikor a derék, böcs Akiba: Videant consules!

Vagy nem ő mondotta?

Dr. Várhelyi Gyula.

A Leányszövetség estje jan. 11-én.

A Reformatus Leányszövetség január 11-én, hétfőn este 8-órától kezdettel műsoros estet rendez a ref. bérpáota gyűléstermében az alábbi műsorral:

- 1-3 Ének, bibliamagyarázat, ének.
- 4., Szaval: Lukács Xenia.
- 5., Énekel: Molnár Magduska, hegedűn kíséri Lőrinc Bela.
- 6., Felolvasást tart: Szöcs Mihály tanár.
- 7., Szaval: Dénes Balázs.
- 8., Énekel: Kovács Józsefné, hegedűn kíséri: Kovács József.
- 9., Monolog: Szabó Sára.
- 10., Melódrama Cirmay Matildka és Lujzkától.
- 11., Monolog: Nagy Jucika.
- 12., Magyar népdalokat játszik zongorán: Jancsó Aranka.
- 13., Páros jelenet. Kovács Kató, Kovács Gizi és Hajos Annus.

Belépti díj nincs. Mindenkit szívesen látunk
Rendezők: Papp Ilonka és Deési Judith.

Vérbefult a jókedv

Deszke András házában.

Ujból gyilkoltak Torján.

Néhány hónappal ezelőtt adjunk hírt a Torján lejátszódott rémes gyilkosságról, az öreg házaspár lemészárlásáról, melynek még nincs meg a rábizonyított tettese és most ujból vérbe szökkent a gonosz emberi indulat, hogy egy emberi élet fonalát szakítsa ketté az előre kiköszörült kés.

Újév másodnapján este Deszke András földmives házába is néhány órára beköltözött a jókedv, mely feledtetni akarta a letöltött szomorú órákat. Deszke jó volt ezen az estén a feleségével, akivel nem élt hites életet, mert mint több gyermekes özvegyasszonyt hozta el Kurtapatakról.

Annyira jó kedve volt Deszkének, hogy a seprűt vette elé és azt táncoltatta bohókás, bolond kedvében.

Mintha csak érezte volna, hogy az ablakon át leselkedik rá a szomorú végzet. Tényleg ott leselkedett I. József, a lezüllött, régen jómódu gazdálkodó, a kit kitiltott a házából Deszke a folytonos ott legyeskedésért.

Rábujt az ablakra és asszonytsóvárgóan nézte a bolondos és egyik szemére vak Deszke András seprűtáncoltató jókedvét. Közben megmozdult a condra alatt az élesre kifent kés.

Az ablak alatt megzörrent a párkány, a torrácon megreccsent a padló.

Deszke megtorpan egy pillanatra és odaszól nevelt leánykájának:

— Nézz csak ki Márka, mintha járna valaki a tornácon?

A leányka kidugja a fejét az ajtón, de azután ijedten vissza is kapja.

Valaki megfenyegeti, hogy nehogy találjon szólni.

— Na, ki az? — kérdi Deszke a leánykától.

— Senki — kacag a lányka és ebben a válaszban benne volt az eltitkolt őszinte felelet.

Deszke abbahagyta a táncot, egy darab husángot ragadott fel a tűzhely mellől és kilepett a tornáczra.

Ott állott már akkor kiegyenesedve I. József és harcrakészen várta riválisát.

Deszke a félszemével is sokat látott és rákiáltott az asszonyéhes emberre:

— Ugy-e, megmondtam, hogy ne gyere többé ide!

És feléje indult.

Leszámolni.

A husáng nem emelkedett még a magasba, amikor villant a kés és Deszke hasán végigszántott annak éle fel a sziv burkáig.

A vér freccsent.

Deszke egy jajkiáltással összeesik.

A gyilkos pedig menekül a titkokat rejtegető éjszakában.

Még azon éjszakán kisenvedett Deszke András, azonban halálos ágyán megnevezte gyilkosát.

Deszke többé már nem fuvarozik egyes fuvarán.

Egy székellyel kevesebb.

Riport — a Leányvásárról.

Nem kritikát akarunk írni. — Szörzsálhasogató kritikát írni azokról, akik feláldozva idejüket, ingyen hoznak áldozatot a magyar kultúra oltárán — nagyképűség. Így — ebből a szemszögből nézve — csak tudósítást, ugynevezett referátumot adhat le a kiküldött riporter.

A Ref. Dalárda műkedvelői nem egyszer adták tanujelét színpadra természetüknek. — január 2-án, a Leányvásárral azonban felülmutattak minden várakozást. Bocsánat. — Hölgyeké az elsőség.

Serester Margit hanganyagát a Lucy szerepében csak most láttuk igazi szépségében kibontakozni. Éneke mellett lámpalázmentes játéka elválaszthatatlanul odapászlódott az alakításhoz. — Igazi subrett-tehetség, nagyszerű és kifogástalanságig utolérhetetlen játéka volt Szabó Magdának, kinek Bessy szerepét nem igen akadt volna a városban senki, aki nálaál jobban elő tudta volna adni. — Kedves, bájos és arányos volt mindkét nőszereplő.

És a férfiak! Benkő Lajos elsőrangú Harrison Jack volt minden erényével, hangjával és mozdulataival. Nem maradt mögötte a mi örök jó játékosunk, — nem a most felfedezett Benkő Laci, aki mind a három felvonásban — mint rendesen — most is otthon volt és nem hagyott fenn semmi kívánni valót.

Weinberger Lajost először láttuk városunk műkedvelői színpadán és csak elragadtatással tudunk róla írni. Sikkes, otthonos játéka az igazi beleélés impresszióját ültette át a nézőbe. És gyönyörködtünk játékában. — Az est sikerében minden bizonnyal nagyban osztozott Zöld Szilárd, aki olyan Fritz volt — hogy még hivatásos színészeknél sem lehet jobbat keresni, különösen tánc-duettjei Szabó Magdával arattak tomboló és megújraó tapsokat.

Kisebbszerepében nagyon jó volt Mihály Jánosné (Harisonné) Vajda Albert oly ügyes és csinos volt hajóskapitányi dresszéjében és annyira otthonosan találta magát, hogy gratulálni tudunk neki.

A karszemélyzet, úgy a hölgyek, mint a férfiak — összejátékukkal és egybecsendülő énekükkel, különösen a tengerész jelenetben, dicséretet érdemelnek.

Még csak annyit, hogy gratulálunk Kovács Józsefnek, aki volt a kezdet nehézsége és a próbára kitűzés minden munkája, amit önzetlen lelkesedéssel tett meg, mert dalárdájáért tette. Izsó Miklós a rendezést színészi kézzel fejezte be.

Nem szabad azonban feledni Jancsó Arankát, aki könnyedén, hozzáértő kézzel vezette le briliáns játékaival a zongorán az egész partitúrát. Neki a lelkes, ügybuzgó fáradozásáért, amelyet különösen a próbákön kifejtett, valamint az összes közreműködőknek, ezúton is köszönetét fejezi ki a dalárda elnöksége.

Az estét jól sikerült táncos, béli éjszaka rekesztette be.

(—r.)

NYILTTÉR

Válasz Berde Béla állami tanítónak.

1931 dec 31-én hozzám írt levele a nyilvánosság elé kívánczik. Közzé is teszem, mert épületes dolgok vannak benne.

Veszem tehát pontok szerint és kérdezem: biztos ön a dolgában, hogy azt írja „súlyos következményei lesznek rövidesen”?

1. pont alatt így írja: „Meggyanusított, hogy elsikkasztottam az iskola pénzt, ezért be fogom perelni.”

Ezt igazán én is szeretném, mert akkor biztosan a törvény kötelezné őt arra, hogy a beiratási díjak nem a tanító zsebebe szedendők, hanem az beszoigaltatandó az iskola penztaraba. Ezt eddig ön nem tette, de el sem számolt soha vele. S ha ebben nekem nem volna igazam, vagyis ha a beiratási díjakkal Ön azt tehet, a mit akar, vagy jónak lát, úgy a nyilvánosság előtt kérek öntől bocsánatot, hogy ezért kérdőre mertem vonni. Kerem tehát Tanító ur, ezért ne pereljen be, mert még valami nagy bajt talál vele maga — pardon nekem okozni.

2. pont alatt így zeng a levele: „A fenyegetőzésért a sziguranca által fogom letartoztatni s mint nagy magyart, aki a román nemzetet megrójjá, pl. az oláhoknak nagy ünnepe volt stb. ezt előttem, meg a tiszteletes ur előtt tette, azaz mondta. Ezen, meg más kijelentésért, mint kisebbségek legkisebb személyét, ki is fogják kiserüni nagy Romániából, az ilyeneknek itt helye nincs.”

Nyehónyel! Mióta tett ekkora hatalomra szert? Hisz eddig csak a gyermekek tudták fájdalmas bizonyossággal, hogy létezik.

Ugyan mondja meg, hol van itt a megrovás? Az csak nem megrovás, hogy egy nemzeti ünnepre azt mondtam, hogy a román (és nem oláh) nemzetnek ez nagy ünnepe. Ezen ön megbotránkozik, de azon nem, amikor a felesége a „nagyasszony” így nyilatkozott: „Nincsenek meglegedve az urammal? Hátha egy bűdös regáti tanítót küldenek a faluba?” Ezen kellett volna megbotránkozzon Tanító ur és ezért kellett volna a nagyságos asszonyát megdorgálja és

*) Ezen rovat alatt közölték nem vállal felelősséget sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal.

felvilágosítani őt arról, hogy egy regáti tanító önnél egy cseppel sem bűdösebb, de a falu érdekében Önnél sokkal előnyösebb és kívánatosabb lenne.

S hogy a „Kisebbségek legkisebb személye” vagyok? Kérem tanító ur, indokolja meg, hogy miért? Végtelen kíváncsi volnék rá, mert ez éppen az ön szájából nagyszerűen és fenségesen stilszerű lenne.

A 3. pont már elerőtlenedik. A fokozás kedvéért így kellett volna: Föbelövetem vagy felakasztatom. Azonban csak így szól:

„A kinek annyi bibije van, jobban tenné, ha meghunyaszkodna, elzárkodna a világtól, én nem engedhetem meg, hogy engem bírálgasson, lássa meg a saját szemében a gerendát.”

„Meghunyaszkodna.” Talán ön előtt? Szeretné? Hát ezt akármilyen szépen is kéri Drága Tanító Ur, nem tehetem meg. Kutya természetem soha sem volt.

„Elzárkodna.” Ez már igen! Házam, szívem rég bezárult. Ön előtt s hogy miért, azt ön talán megérti idővel, akkor, amikor rájön arra, hogy társadalmi érintkezéshez mi a legelőnyösebb követelmény.

És tényleg, csodálom bátorságomat, hogy bírálgatni mertem önöket, én egy kicsi egyházi ember egy oly hatalommal rendelkező egyént, mint ön Tanító ur, ki a sziguranca is vezetni tudja; és bírálgatni mertem a Nagyságosasszonyt, kinek még az is bűdös,

Fantasztikus kombinációk a román — magyar perszonálunióról.

Közös hadügyről, külügyről és erdélyi fejedelemségről beszél a merész kombináció — Mánü Gyula Erdély élén — Horthy kormányzó hercegi ranggal vonul nyugalomba

A Chikago Tribune budapesti levelezője igen érdekes formában ismerteti Károly király és gróf Bethlen István temesvári találkozásához fűzött kombinációkat. A cikket kivonatolva közöljük, miután az Romániát is igen közről érdekli.

Gróf Bethlen István emlékezetes temesvári találkozója Károly királlyal még nagyobb szenzációt váltott ki politikai körökben, mint annakidején a Bethlen kormány lemondása, amely ugyancsak váratlanul szinte máról-holnapra következett be, egy győzelmes választás lezajlása után.

A Károly királlyal való találkozás megmagyarázza a távozás okát.

A közvélemény, amely a rendült bizalom ellenére is hitt valahogyan Bethlen gróf politikai zsenialitásában, messzebbmenő célokat keresett a kormány éléről való távozásban s most a temesvári királyi találkozás után szinte felujjongva vette tudomásul az érdekes audienciát. — Itt a magyarázat...

Román-magyar perszonálunió, erdélyi fejedelemség

A kombinációk kvintesszenciája, melyet a temesvári találkozással kapcsolatos különböző véleményekből lesűrűthettek: a perszonál-unió. Eszerint gróf Bethlen István volt magyar miniszterelnök nem azért távozott a miniszterelnöki székből, hogy ezzel politikája csődjét akarta volna dokumentálni hanem azért, hogy régi tervét, a román-magyar perszonálunió megvalósítsa. Mint miniszterelnök korlátozva volt ilyen irányú akciókban s minthogy Károlyi miniszterelnök tulajdonképp csak helyettese Bethlennek, akkor veszi át tőle a hatalmat, amikor akarja s ez a megfelelő időpontban be is fog következni. Kétségtelen, hogy Bethlen a román-magyar perszonálunióról tárgyalt Károly királlyal Temesváron. A perszonálunió megvalósulása esetén Erdély külön vajdaság, vagy fejedelemség lenne, külön parlamenttel. Belügyeit saját maga intézné éppen úgy, mint Románia és Magyarország, ellenben közös volna a három állam hadügye, pénzügye és külügye. Mánü Gyulának nagy szerepet szántak ebben az alakulatban s a kombinációk tudni vélik, hogy a román nemzeti parasztpárt elnöke azért vonult vissza egy időre a politikától, hogy az előjövő új alakulatban, mint legfőbb méltóság elnyerője térjen vissza Erdély kormányzói gépezetéhez.

Hogy ezek az érdekes kombinációk nemcsak a magyar politikai közvéleményből termelődtek ki, jellemzi az, hogy a kisanant budapesti külképviseleti tényezőinek

a kinek jólétét, kenyerét köszönheti. (Mert teccik tudni nagyságos asszony, a közoktatásügyi és pénzügyminiszter ur is regáti.)

Egy jó tanáccsal szolgálók önnek élete párjának Tanító ur! Ha megfogadják hasznukra vállik, ha nem, nekem úgy is jó.

Ha intelligenciájuk egyéb témát nem nyújt, mint hogy jelen nem lévő személyeket gyalázzanak vendéglátójuk erős megbotránkozására, úgy még sokkal célravezetőbb ha nem beszélnek, hanem bölcsen hallgatnak, vagy ha mégis mozgatni akarják, a mi az Isten leginkább a beszéd elvégzése véget adott a szájukba, akkor van más téma is erről önök is tudnak csevegni: időjárás, tyukok tojóképesége, cselédkérdés és esetleg stb.

Írásmat pedig zárom azzal, hogy ez válasz az ó esztendő utolsó délutáni szellemi tornájukra, amikor olyan jól mulattak jelen nem levők lepiszkolásában. Kíváncsi pedig ezután még szellemteljesebb új esztendőt.

Kézírtalbis, 1932 jan. 4.

Turóczy Árpád
ref. kántor-tanító.

Kovács János kézdívasárhely-városlátalmazott a Primárián, 25 évi szolgálata után, nyugalomba vonult. Ezennel búcsút vesz a tekintetes Interimár-bizottságtól, tisztviselő karától és felebarátaiktól s végül a város általános polgárságától.
1932. I./9-én

környezete is ilyen szemszögből tárgyalja a dolgokat s amidőn az egyik követésen puhatóltam az események állása iránt, egész kedélyesen azt kérdezte tőlem az egyiknek igen súlyos politikai egyéniség: Mit gondolsz, hány hónapig fog Károly király Budapesten lakni és hány hónapig Bukarestben. Ezt a kérdést az illető politikus még akkor intézte hozzám, amikor jómagam egy szóval sem szóltam a magyar közvéleményben élő politikai kombinációkról. Sajnos, ezenkívül csak sokat jelentő mosolyokat és kitérő válaszokat kaptam minden kérdésemre, azonkívül, hogy az illető kijelentette:

— Tudtommal koronázási akadályos lennének a dolognak. Szent István koronáját csak román katólikus uralkodó teheti a fejére.

A magyar kormányzó helyzete a kombinációk szerint.

Magyarország előbb utóbb elintézi a királykérdés problémáját s a mai magyar királyságot kormányzó Horthy Miklós kormányzó méltóságát erre az esetre bizonyosan már eleve is tisztázzák. A perszonális-unió létrejötte esetén Magyarország mai felkormányzója — állítólag — nemzeti ajándékba kapná Mezőhegyest, ezt a nagyki-terjedésű mintagazdaságra berendezett állami birtokot hercegi ranggal és a hadseregben elfoglaltandó legmagasabb pozícióval.

A kombinációk meg azt is tudni vélik, hogy ennek az egész új alakulatnak Franciaország lenne a bankarja és propagátora, mint aki tudja, hogy azok a népek, melyek ma nem ragadják meg a cselekvés ki-akozó lehetőségeit, lemaradnak, mert helyettük az idő fog cselekedni, amely nem esz tekintettel érdekeikre.

Háromtagú bizottság fogja kivétetni a három évre szóló atalányadot. A pénzügyminiszter utasításokat küldött a pénzügyi adminisztrátorokhoz az új adótörvények alkalmazását illetőleg. Január 1-től kezdve mindazon kereskedők és iparosok, akiket a legutóbbi 3 év alatt átlag 150,000 leu kereset után róttak meg adóval, a „patenta fixa” alapján egyszerre 3 évre szóló ervény-nyel adóztatnak meg. A szükséges osztályozást speciális bizottságok fogják végezni amelyeknek tagjai lesznek a pénzügyi adminisztráció egy-egy delegátusán kívül egy bíró és az ipar és kereskedelmi Kamarának egy megbízottja. Ezzel egyidejűleg a pénzügyminiszter elrendelte, hogy az ipar és kereskedelmi kamarák január 10-ig kimutatást tartoznak betérjeszteni mindazokról a cégekről, amelyek az új cégbejegyzési törvény alapján be lettek jegyezve. A speciális bizottságok működésüket a miniszter által később megállapítandó időpontban fogják megkezdeni.

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.
Megjelenik minden vasárnap reggel.Jan.
9
1932.

— Ma lesz Fikker Ferenc beiktatása.

Fikker Ferenc volt kézdivásárhelyi református segédlelkésznek, kit a pávai egyházközség egyhangúlag lelkészének meghívott, vasárnap lesz az ünnepies fogadtatása a zabolai állomáson. Egy küldöttség megy elébe és kíséri új papját Pávára. A parochia előtt Bajkó György esperes fogadja és üdvözlő az új lelkészt. A papi lak előtt az ifjuság névében üdvözlők, a templom előtt pedig a kúrator a templom és az egyházközség kulcsait adja át az érkező papnak. A beiktatást az esperes, Bajkó György végzi, utána pedig a bankett következik. Mi is szeretettel köszöntjük városunk volt aranyású kispapját első parochiáján és köszöntjük a pávai székely testvéreinket, akik derék és kepzett papot nyertek Fikker Ferencben. A kézdivásárhelyi ref. egyházközség az az iskola, a honnan elkerülő ifju papokban nem csalódnak a hívek.

— Tóth Gyula halála.

Tóth Gyula ny. tisztviselő szerdán éjszaka a kórházban, ahová operálni vitték be, váratlanul elhunyt. Tóth Gyula legénykorában, mint árapataki szeszgyáros, nagy gavallér híreben állott. Valahányszor bejött a városba, négy fehérlovas kocsí röpitette végig az utcán s gavallersága közismert volt vidékszeret. Később hazakerült Kézdivásárhelyre és bejutott a városba, ahol mint iktató lelkiismeretesen kitarított a magyar imperium alkonyatáig, amikor a megérdemelt nyugalomba vonult, mindvégig megőrizve urimodorát. Vízkereszt napján 76 éves korában meghalt. Számos gyermekein kívül özv. Welner Jánosné testvérét gyászolja az elhunytban. Temetése szombaton d. u. volt.

— A távollevők hitélete.

Távollevők. Ról szól itt a krónika, azokról, akik a vallásos élet fejlesztését a messze távolban is magyar kötelességnek tartják. A budafoki reformátusok papja az erdélyi származású Dimény István, veje városunkban özv. Bód Gézanénak. Róla kapjuk a hírt, hogy amióta Budafokon az eklézsia élére állították, azóta sokat lendült ott a hitélet. Az ő lelkes munkásságának számottevő eredménye a beszerzett három új harang, melynek 23 métermázsza a súlya és közel 16,000 pengőbe került. Az új harangokat a múlt héten avatta fel Ravasz László püspök s a felavatáson több kézdivásárhelyi székely is résztvett.

— Január tizenötödikén hirdetik ki a pályázatokat az ujonnan megüresedett tanítói állásokra. Bucurestiből jelentik: A hivatalos lap január tizenötödiki számában hirdetik ki a pályázatokat az ujonnan megüresedett tanítói állásokra. A miniszter a tanfelügyelőségek kötelességévé tét e, hogy január elsejig kimutatást küldjenek be a megüresedett állásokról.

— Elment Berger bácsi is... Így szólítottuk sokan, akik ott tiszteltük, a város zsidóságának egyik tisztetreméltó alakját: Berger Nandor szeszizót. Itt est közöttünk az ő szerény modorával, minden szepert és joert lekesülő egyenlőségével, beilleszkedve teljesen a város társadalmába úgy érzésben, mint tradíciókban. Alig egy esztendeje betegeskedni kezdett, azonban senki sem gondolta, hogy olyan gyorsan elerkezik a vé. Január 2-án reudes szokása szerint leányát, Gonda Sándornét indult meglátogatni a Csernatonu-uton. Beerkezve az udvarra, egyszerre csak szívéhez kapott és megjelent az ajkán a feltörő veresépp, mint a halál előpostaja. Az udvaron iako Jancsó Lajos cipesz fogta fel, hogy össze ne essék, majd bevitték a leánya lakásába, ahol néhány perces haláltusa után megállt a szíve. 57 éves volt. Gonda Sandor lakásából helyezték örök nyugalomra az izr. szertartás szerint jan. 3-án.

— Avatás. Amint múlt számunkban részletes programját adtuk az új vágóhid felavatásának, olyan stílusban és arányokban zajlott le. Csak annyi eltérés volt, hogy az áldozati bikát ökör helyettesítették és ezt vezették le ünnepies formák mellett nagy zeneszóval az új vágóhidra. Mondanunk is felesleges, hogy az érdeklődők előzőltek az utat, melyen az ökör haladt, felpantlikázva és felzöldögözva, vezetve tagbaszakadt mészáros segédek-től. Az üzembehelyezést lelkészeink város fejlődését hirdető és áldást kívánó imái és beszédei előzték meg, majd dr. Bidu V. Valér történelmi értekezési beszéde után a mészárosaink nevében Nagy Ferenc ip.-társulati elnök átvette az új üzemet. Este közel 100 terítéses közvacsorát adott a Mészáros Ipartársulat a Vigadóban, melyen több felköszöntő hangzott el, azonban kimagaslott mindennek között Paál Lajos és dr. Molnár Dénes beszéde.

— Az új dálnoki pap. Január 6-ikán volt a dálnoki reformátusok új papjának, a püspök által kinevezett Költő Istvánnak az ünnepies beiktatása. Az új papot — aki néhány hetig városuukban a segédlelkézi teendőket látta el — falujából, Nagyborosnyóról lovas bandérium kísérete mellett vitték Dálnokba, ahol a templom bejárata előtt már várakozott rá az ünnepi díszbe öltözött hívek serege. A beiktató beszédet Volloncs Miklós esperes tartotta. Ezechiél prófeta alapján. Intette az új lelkészt, hogy dolgozzon és munkálkodjon anyaszentegyháza és népének jövőjeért. Költő István lelkész Jeremiás prófeta alapján tartotta meg beköszöntő beszédét. Ezután bankett volt, melyen résztvett városunkból Paál Lajos lelkész is.

— Ne feledjé el, hogy farsang van!! Ha egy felejtethetetlen, kellemes estét akar elöltetni, jöjjön el f. hó 16-án este pont 1/2 9-kor a Kongregáció VIDÁM ESTJÉRE a Vigadó nagy termébe! Elejétől végig vidám, nevetető műsor. Külön szenzáció JAZZ ZENEKAR! Tánc reggelig.

— Kultúrelőadások. Szerdán tartotta a Kath. Othon IX. előadóestélyét. Dr. Várhelyi Gyula tanár, az otthon elnöke folytatta megkezdett előadás-sorozatát, a XII. és XIII. század első felének történetét adva elő. A kimerítő előadás a közönség mély érdeklődését váltotta ki. — Török Andor gépészmérnök a rövid hullámokról, azoknak a rádióban s a jövőben való alkalmazásáról beszélt. A lelkes, szimpatikus fiatal mérnök szintén az Othon régi előadói közé tartozik. A legnehezebb és legelvonatbabb dolgokat is kedves közvetlenséggel értette meg a hallgatósággal. Mindkét előadást szép számú közönség lelkesen tapsolta meg. — A következő szerdai (jan. 13.) előadók: Dr. Török Andor ny. alispán és Koncz Lajos tanár lesznek. Felhívjuk a közönség figyelmét az érdekesnek ígérkező előadásokra.

— A Jótékony Nőegylet köszönete. Ezúton mond köszönetet a Jótékony Nőegylet elnöksége mindazoknak, akik valamit adományoztak a Nőegylet Szilveszteri tea-estélyére, valamint elősegítették annak sikerét bármilyen módon.

— Helyreigazítás. Karácsony előtt közöltük, hogy Demes Ferenc márkosfalvi ref. lelkész apja, Demes Mihály 87 éves korában elhunyt. Tudósításunkban tévedés volt, mert az elhalt bitokos gazda volt és nem azonos a néhai szemerjai ref. pappal. Ezt kiigazítjuk.

— A kereskedelmi és ipari vállalatok figyelmébe. A pénzügyigazgatóságtól kapjuk az alábbi felhívást: — A helyi pénzügyigazgatóság figyelemzteti a megyében levő összes kereskedelmi és ipari vállalatok vezetőit, hogy az 1930 évi evázios törvény 7-ik szakasza alapján kötelesek minden év december 31-ig bevallani a pénzügyigazgatóságnál egy névjegyzék kapcsán az előző 12 hónap alatt alkalmazásukban volt összes személyeket, lakhelyük megnevezésével, feltüntetve mindegyiknél az azon idő alatt nekik fizetett illetmények összegét, részletezve azok minősége szerint, úgy mint: készpénzilletmény, természetbeni lakás, fűtés, világítás, ellátás, nyereségrészesedés, napidíj, vagy bármilyen más címen fizetett javadalmak. Mivel ezideig nagyon kevesen tettek eleget ezen kötelezettségüknek, a pénzügyigazgatóság felhívja az érdekelt vállalatokat, akár egyéni, akár társas cégek legyenek, hogy még 1932 év január hó első napjaiban tegyék meg az említett bejelentésüket, mert ha nem teszik meg, a fent említett törvény-szakasz alapján 2000—10.000 leuig lesznek megbüntetve.

— Házszenetelések: Jan. 10-én, vasárnap. Várhelyitől tel a piac jobbfele a ref. egyházpalotáig. Kertmege, Szala, Csernatonu-ut. Jan. 11-én, hétfőn délután. Vasut-utca, Ref. Temető-utca, Tulsókertmege, Oroszfalu-ut. Jan. 18-án, vasárnap Oroszfalu. Szent mise, utána házszenetelés.

(*) Dr. Kanabé Antal, volt budapesti szanatoriumi orvos, rendeleseit Főter 8 sz. alatt (Dávid Antal cég felett) Jakab István vezérigazgató ur házában megkezdte.

Református Dalárdánk Műkedvelői ma, szombaton a Leányvásárt

közkívánatra megismétlik

Aki nem volt ott az első előadáson, alkalma lesz most megnézni és tapsolni derék műkedvelőinknek, akik egytől-egyik méltók a dicseretre.

A város hivatalos hirdetései

Primăria Comunei Urb. Târgul-Săcușesc

No. 45/1932.

Publicațiunea.

Având în vedere, că licitația II-a ținută pentru arendarea Cinematografului orașenesc la 1 Decembrie 1931, a rămas fără rezultat, Comisia Interimară din Tg-Săcușesc la 21 Ianuarie 1932 ora 11 a. m. în cabinetul Primarului arendează Cinematograful cu tratarea prin buna învoială conform normelor generale pentru modul tratării prin buna învoială din Mon. Oficial No 127 din 4 Ianuarie 1931.

Hirdetmény.

Arra való tekintettel, hogy az 1931 dec. 31-én a városi mozgósínház berbeadására vonatkozóan tartott 2-ik árverés sikertelen maradt, a kézdivásárhelyi ideiglenes bizottság a mozgósínházat az 1931 jun. 4., 127. sz. Monitor Oficialban megjelent rendelkezések értelmében 1932 január 21-én délelőtt 11 órakor a polgármesteri hivatalban, szabadkezből berbeadja.

Târgul-Săcușesc, la 4 Ianuarie 1932.

Președ. Com. Int.:
(ss) Dr. V. Bidu

Secretar Gen.:
(ss) R. Cosma

No. 46/1932

Publicațiune

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 28 Ianuarie 1932 la ora 11 a. m. în localul Primăria Târgul-Săcușesc, cabinetul primarului se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate pentru vânzarea a cca 23.000 Kg. fân afiat în câl în pădurea Catruș.

Prețul de strigare este 70 bani la un kg.

Garancia provizorie este 1000 lei.

Licitația se va ține conform dispozițiilor art. 88—110 din Legea Contabilității Publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria orașului în biroul Serv. Economic.

Hirdetmény

Közhírré tesszük, hogy a Tg.-Săcușesci polgármesteri hivatalban 1932 Január 28-án d. e. 11 órakor zárt irasbelei ajánlatokkal nyilvános árverést tartunk a Kátrosa erdőben bugyaban levő szénából 23,000 kg eladására. — Kiküldési ár 70 bani kg-onként.

Ideiglenes biztosíték 1000 Lei

Az árverésnei a számviteli törvény 88—110 §§-ai irányadók.

Feltételek a városi gazdasági hivatalban megtekinthetők.

Târgul-Săcușesc la 5 Ianuarie 1932.

Președ. Com. Int.:
(ss) Dr. V. Bidu

Secretar Gen.:
(ss) R. Cosma

No. G 17663—1930. exec.

Publicație de licitație

Subsemnatul portarele delegat prin această publică că în baza deciziei No. G. 17663/1930 a judecătoriei mixte Tg.-Săcușesc în favorul reclamantului Rac János și vad. lui Racz Grigore repr. prin avocatul dr. Tuzson Arpad pentru încasarea creanței de 3750 Lei, și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 15 Ianuarie 1932 orele 3 p. m. la fața locului în Tg.-Săcușesc Str. Cuza Voda No. 4 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 autocamion Ford, 1 credinț verde, 1 pat de fier, 1 pat de lemn etc. în valoare de 22.100 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Covasna, la 21 Dec. 1931.

Ștefan Vantse portarele delegat.

No. G. 1632/1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portarele delegat prin această publică că în baza deciziei No. G. 10732/1930 a judecătoriei mixte Tg.-Săcușesc în favorul reclamantului Kiskos Antal repr. prin avocatul Dr. Imren Samu pentru încasarea creanței de 3120 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 29 Ianuarie 1932 orele 4 a. m. la fața locului în Bălan unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 mașină Chevrolet No. 515 St. Chevrolet, 1 divan de puș, 3 scaune de puș în valoare de 1000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Târgul-Săcușesc, la 5 Jan. 1932.

Șt. Vantse, port. del.

Vegyileg tisztít és fest
és présel többféle minőségben,
elveszitené, = legjutányosabb árban

női- és férfi ruhákat,

plis szőrozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest
női és férfi kiizadt filz kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját

Bartos Boldizsár

TÂRGUL-SĂCUȘESC — KÉZDIVÁSÁRHELY

MEGHIVÓ.

A KÉZDIVÁSÁRHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

59. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

folyó 1932. évi január 23-án, szombaton délután 4 órakor Kézdivásárhelyen, intézeti székházában fogja megtartani, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívjuk.

TÁRGYSOROZAT:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kinevezése az alapszabályok 33. §-a értelmében,
2. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzlet működéséről.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés és ezzel kapcsolatosan az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
5. Egy igazgatósági tag választása.
6. Indítványok az alapszabályok 22. §-a értelmében.

Az igazgatóság.

JEGYZET. Az alapszabályok 26 §-a értelmében a közgyűlésen szavazati joga csak azon részvényesnek van, aki részvényét, szelvényeivel együtt, a gyűlést megelőző köznapon, déli 12 óráig a pénztárnál letette.

TARTOZIK

Mérleg-számla

KÖVETEL

Vagyon	Leu	b	Leu	b	Téher	Leu	ban	Leu	ban
Rendelkezésre álló vagyon:					Saját tőkék: *)				
Készpénz pénztáron	2.866.637	—	4.173.656	—	Részvénytőke	10.500.000	—		
Bankári követelések	1.307.019	—			Rendes tartalékalap	1.673.756	—		
Kihelyezések:					Kétes követelések tartaléka	765.666	12		
Váltókölcsönök	35.685.300	—			Nyugdíjsegélyalap	307.044	—	13.246.466	12
Folyószámlai adósok	3.260.461	35			Betétek takarékbetétkönyvecskékre és folyószámlán			31.008.978	29
Egyéb kölcsönök	862.592	—	39.808.353	35	Óvadékok és szavatosságok			507.000	—
Értékpapírok:					Fel nem vett osztalékok			126.685	—
Készlet 1931 január 1-én	672.051	—			Különfélék			648.729	—
Teljes leírás, a folyó évben:					Átmeneti tételek			1.153.181	—
Kézdivásárhelyi Kisegítő Takarékpénztári részvények	22771	—			Kétes követelések tartalékára **)	334.333	88		
Kisborosnyói Fillerbank részvények	150	—			Tiszta nyereség	416.298	18	750.632	06
Vidéki Pénztézetek Gazdasági Központja részvények	1500	—							
Magyar Vöröskereszt nyere-mény kötvények	115 ⁸⁸	24.536	88	647.514					
Óvadékkölcsönök				307.000					
Ingatlanok				2.299.400					
Franco Română Általános Biztosító Tarsaság főügynöksége				205.748					
				47.441.671				47.441.671	47

*) Ez évi dotációval Leu = 13.880.800

**) Az adótörvény 32. §-a alapján adómentes

TARTOZIK

Eredmény-számla

KÖVETEL

Veszteség	Leu	ban	Leu	ban	Nyereség	Leu	ban	Leu	ban
Tiszti fizetések, lakbérek, utazási és üzleti költségek			1.473.264	—	Áthozott nyereség a múlt évről			14.377	58
Adók:					Kamatok és jutalékok			2.725.902	48
Vállalati adó	574.250	—			Ingatlanok jövedelme			142.902	—
Utadó	85.036	—	659.286	—					
Kétes követelések tartalékára *)	334.333	88							
Tiszta nyereség	416.298	18	750.632	06					
			2.883.182	06				2.883.182	06

*) Az adótörvény 32. §-a alapján adómentes.

Kézdivásárhely, 1931. december hó 31-én.

ifj. Jakab István
vezérigazgató.

Bothár L. Vilmos
ügyvezető-igazgató.

Mihály László
főkönyvelő.

dr. Török Andor
elnökigazgató.

ifj. Bándy István
ig. tag.

Benkő Ernő
ig. tag.

dr. K. Kovács István
ig. tag.

Szőcs Bálint
ig. tag.

dr. Vargha Béla
ig. tag.

Megvizsgálta és rendben találta a felügyelő bizottság:

Dr. Dávid István
elnök.

Bene Albert
tag.

Dávid István Mihály
tag.

dr. Fejér Lukács
tag.

Szép Ödön
tag.